

kan ikke bare sådan blive lavet om. Jo, jeg tror på, at når reglerne siger, at alle skal være enige, for at der kan laves ændringer i traktaten, holder det også. Og er der et land, der siger nej, eksisterer den traktat ikke længere.

Netop for at denne regering ikke skal stå i samme situation, som den forrige regering gjorde i 1992 – og mildest talt blev taget på sengekanten og ikke anede, hvad den skulle stille op og derfor lavede en eller anden hovsæløsning sammen med SF – ønsker vi allerede nu at sige: Tænk tanken igennem og lad os se på et stykke papir, hvad der vil være den fornuftige løsning, når Danmark har sagt nej til Amsterdamtraktaten! Men her siger både statsministeren og udenrigsministeren: Nej, uhadada, vi skaber bare en ganske usikker position.

Vi skaber kun en usikker position, hvis vi ikke har gennemtænkt tingene på forhånd; men hver gang, der kommer et forslag fra nogle af de partier, der siger nej til Amsterdamtraktaten, bliver det bare skudt i stykker som værende fuldstændig urealistisk og som værende fuldstændig tåbeligt, og det er der ingen, der gider tænke på. Men ikke desto mindre står regeringen sandsynligvis den 29. maj 1998 med et problem, der er så stort som aldrig nogen sinde før.

Statsministeren siger: Jamen vi har en bedre traktat. Er det, fordi der er mere union i den? Er det det, statsministeren i virkeligheden gerne vil have, at det hele skal ind under unionen? Må vi slet ikke have noget selvstændighed tilbage i Danmark? Jeg tror det ikke. Jeg tror rent faktisk, statsministeren godt kan se, at danskerne også er værd at kæmpe for som en nation, der i fællesskab samarbejder med andre europæiske lande.

Derfor kan det heller ikke nytte noget, når udenrigsministeren siger, at det er svært at definere et svar. Det er lige akkurat begrundelsen for, at vi er nødt til at tage diskussionen allerede nu, så vi har et halvt år til at blive 100 pct. sikre på, hvad det er, der skal ske. Jeg er nemlig enig med udenrigsministeren, når han siger, at det er nødvendigt med en finansieringsreform, og at det er nødvendigt, at vi laver en reform af landbrugsstrukturen, af landbrugsfondene og strukturfondene osv. Men det er der ikke et ord om i Amsterdamtraktaten, og det ved udenrigsministeren såmænd lige så godt som jeg.

Derfor er det nødvendigt, at de 15 stats- og udenrigsministre sætter sig ned og siger: Hvordan får vi rullet unionen tilbage til gavn for

befolkningen i hele Europa, også til gavn for de nye demokratier i Europa? Det er ikke til gavn for dem at få endnu mere union og få det hele tværet ind i Amsterdamtraktaten, og derfor har jeg et forslag til vedtagelse, der lyder:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at regeringen var uforberedt på situationen, da Maastrichttraktaten blev forkastet ved folkeafstemningen herom i 1992. Folketinget opfordrer derfor regeringen til snarest og inden årsskiftet 1997-98

- at udarbejde planer for EU's, herunder Danmarks, stilling til Maastrichttraktaten, efter forkastelse af Amsterdamtraktaten,
- at udarbejde en detaljeret anbefaling til formen af det fremtidige EU-samarbejde efter et dansk nej og derved forkastelse af Amsterdamtraktaten,
- at offentliggøre og udgive disse dokumenter.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 4).

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Ove Fich (S):

Vi beskæftiger os her med den hypotetiske situation, at det bliver et nej ved folkeafstemningen den 28. maj 1998. Og hvad er egentlig scenariet? Jo, scenariet er selvfølgelig, at de andre lande føler sådan set ikke, de har et problem, men de vil kigge på Danmark og sige: Hvad agter I nu at gøre?

I Danmark er det jo regeringen, der må løfte opgaven; men jeg går da ud fra, at regeringen vil kigge på partierne og sige: Hvad synes I nu, vi skal gøre? Og så vil der selvfølgelig komme forskellige meldinger. Der vil f.eks. komme en melding fra Socialistisk Folkeparti, som vil sige: Vi skal have en genforhandling, ligesom vi havde i 1992, for det står der i landsmødeudtalelsen. Jeg vil gerne rette det af hensyn til historien. Faktisk var der ikke en genforhandling i 1992. Danmark fik forbeholdene, men der var ingen genforhandling af traktaten, så man laver en vis historieforsælsning. Men nuvel, det vil være spørgsmålet. Og så må man jo spørge Socialistisk Folkeparti: Er det miljøet? Er det beskæftigelsen? Forbrugerpolitikken? Arbejds-markedspolitikken? Åbenhed eller nærhed?